

Baltijas Ekspresim nepārspēts rekords – kravu apjoms audzis par 313%

2. lpp.

Ģirts Kristovskis: Es vēlos, lai Ventspils ir laimīga pilsēta, kurā dzīvo garā brīvi un laimīgi cilvēki

3. lpp.

Par ķirsīti uz hokeja tortes Ventspilī

4., 5. lpp.

Uz redzēšanas, Mērija Popinsa?

6. lpp.

VENTSPILNIEKS.LV

Nr. 02 (02) 2017. gada 20. marts

Foto: Aija Meldere

Ventspilī sāk pūst pārmaiņu vēji

“Pārmaiņas ir viens no dzīves likumiem, un tie, kuri raugās tikai pagātnē un tagadnē, palaidīs garām nākotni.” Šie Džona Kenedija pirms daudziem gadiem teiktie vārdi šodienas Ventspilij ir tik aktuāli, kā vēl nekad pēdējā ceturtdaļgadsimta laikā. Jo Ventspilī ir sākuši pūst pārmaiņu vēji. Ko tie atnesīs – pārmaiņas, vai esošās lietu kārtības turpināšanos, ir ventspilnieku ziņā. Jo tieši viņiem būs jāizdara izvēle.

Pirmais pārmaiņu vēstnesis jau ir – ventspilnieks, Atmosfēras laika līderis, Zemessardzes izveidotājs un pirmais tās komandieris, Augstākās padomes un vairāku Saeimas sasaukumu deputāts, bijis LR iekšlietu ministrs, aizsardzības ministrs, ārlietu ministrs un Eiropas Parlamenta deputāts Ģirts Valdis Kristovskis šonedēļ nepārprotami paziņoja par savu vēlmi kandidēt Ventspilī pašvaldību vēlēšanās un konkurēt ar pilsētas ilggadējo galvu Aivaru Lembergu. Šīs nedēļas politiskajās norisēs Ģirta Kristovska paziņojumu var vērtēt kā vienu no spilgtākajiem notikumiem.

To, ka Ventspilī vēlēšanas solās būt interesantas, atzīmējuši arī eksperti. Politologs Jānis Ikstens portālam TVNet atgādināja par jaunākajos socioloģijas pētījumos redzamo, ka ventspilnieku vērtējums par pašreizējo pilsētas vadību kļūst arvien kritiskāks. “Skandālu ir bijis pārparēm. Ir arī ostas problēmas, krit kravu apgrozījums, domstarpības ar uzņēmējiem. Tas viss ir sekmējis to, ka sabiedrība sāk organizēties.” Arī sabiedrības par atklātību Delna direktors

Jānis Volberts izteicis pārliecību, ka, opozīcijas kļūšana spēcīgākai ir pozitīvi vērtējama. Turklāt varas maiņa pozitīvi vērtējama arī korupcijas kontekstā. Delnas vadītājs norāda, ka vairākus sasaukumus esot pie varas, politiskais spēks un konkrētas personas var sākt izmantot savus paziņas, sadarbības partnerus tādā veidā, kas vairs nav visas sabiedrības, bet šīs personu grupas interesēs. “Tas, ka ilgi pie varas ir viens cilvēks ar dažiem partijai un interešu biedriem, nerada veselīgu saimniecisko un politisko vidi Ventspilī,” tā Volberts. Interesants ir arī žurnālista Kārļa Streipa vērtējums – “Tas ir augsts, augsts kalns, pa kuru kāpt, bet vēl ir vairāki mēneši laika, redzēsim, kas tur sanāks.” Taču kaut kur aiziet var tikai ejot, un pirmais nopietnais solis pārmaiņu virzienā ir sperts.

Bet varbūt nekādas pārmaiņas nemaz nav vajadzīgas? Ja ticēt pilsētas vadībai, tad Ventspils taču ir sakoptākā Latvijas pilsēta, kurā problēmu praktiski nav. Un tomēr ne viss ir tā, kā izskatās. Šonedēļ Ventspilnieks.lv saņēma Jāņa Makkara vēstuli un uzņemtās

fotogrāfijas, kurās redzams, kā šodien izskatās Meža un Jūras ielas krustojumā, kur pirms 126 gadiem atradās ēka, kurā auga Latvijas kara flotes komandieris, admirālis Teodors Spāde. Pie vienas no ēkām pielikta piemiņas plāksne, taču šo vietu, visticamāk, atradīs tikai zinātnieki. Bet kā tad paliek ar tik bieži piesaukto patiesību – tautai, kura neciena savu pagātni, nav nākotnes? Vai tiešām pilsētai, kuras krastmalā sēž un uz kuģiem noraugās Miervalža Poļa veidotais Krišjāņa Valdemāra tēls, neatradās līdzekļu arī cienīgai piemiņas plāksnei ventspilniekam Teodoram Spādem – vienīgajam admirālim Baltijas valstīs? Protams, ir jauki, ka pilsētas galva, cerēdams uz tūristu pieplūdumu, savulaik uz Ventspili atveda Govju parādi. Bet vai ar to būs gana, lai jaunā paaudze patiesi saprastu, ko nozīmē tāds vārds kā patriotisms? Jo patriotisms nav tikai valsts svētku reizēs pie atloka piesprausta

sarkanbaltsarkanā lentīte, tā ir arī patiesa vēlme ikdienā darīt visu, lai dzīvot savā valstī, savā pilsētā būtu labāk. Ventspilī, vismaz pilsētas vadības līmenī, savas pilsētas patriotisms ir arī darīt visu iespējamo, lai ostā strādājošajiem uzņēmumiem būtu visas iespējas strādāt bez mākslīgi liktu šķēršļu pārvarēšanas, augt un attīstīties. Jo tieši neaizsalstošā osta un tajā strādājošie uzņēmumi ir tā bagātā maizes klēts, kura baro Ventspili un ventspilniekus.

Rakstiet mums – redakcija@ventsphilnieks.lv, sekojiet mūsu ziņām ikdienā portālā ventsphilnieks.lv, kā arī facebook/ventsphilnieks. Jūsu ieteiktās tēmas tiks atspoguļotas laikrakstā, uz jūsu jautājumiem prasīsim atbildes, bet jūsu viedokļi būs pamats diskusijām. Veidosim mūsu Ventspili kopā! ♥

Patiesā cieņā laikraksts
Ventsphilnieks.lv redakcija

Ja ticēt pilsētas vadībai, tad Ventspils taču ir sakoptākā Latvijas pilsēta, kurā problēmu praktiski nav. Un tomēr ne viss ir tā, kā izskatās.

Vai esat pietiekami informēti par to, kā strādā Ventspils ostas uzņēmumi?

Edgars, automehāniķis

Ne visai. Osta ir svarīgākais pilsētas labklājības nodrošinātājs. Reizēm avīzē vai internetā var izlasīt kaut ko, bet reti. Gribētu zināt vairāk par nākotnes plāniem. Man kā ventspilniekam to ir svarīgi zināt.

Inga, strādā pašvaldības iestādē

Mums nav jāzina sīkumos, kā strādā ostas uzņēmumi. Galvenais, ka strādā un pildās Ventspils pilsētas budžets. Man pietiek ar to informāciju, kuru gūstu publiskā vidē. Domāju, ka osta strādā labi.

Artūrs, pensionēts ekonomists

Viens ir Ventspils brīvostas publiskotie rādītāji par ostas darbību, bet nekad brīvosta nestāsta, kādēļ konkrētiem uzņēmumiem ir pieaugums, bet citiem - kritums. Vēlos, lai citi zinātu iemeslus. Man ir skaidrs, ģeopolitiskā un ekonomiskā situācija pasaulē, kas ietekmē arī kravu un tranzīta apgrozījumu.

Ivars, uzņēmējs

Manuprāt, Ventspils iedzīvotāji pārāk maz zina, kā strādā atsevišķi ostas uzņēmumi. Par vieniem zinām vairāk, par citiem - mazāk. Priecē ostas šā gada pirmo mēnešu sasniegumi, it īpaši to uzņēmumu augšupejošie rādītāji, kuriem pagājušais gads zināmu un saprotamu iemeslu dēļ nebija tas veiksmīgākais. No Ventspils brīvostas puses, kā lasām ikmēneša kopsavilkumā par ostas uzņēmumu darbu, pirmest viņiem to, ka izmantoti tikai tik un tik procentus termināļa kapacitāti, ir nekorekti. Tie vairs nav senie gadi, kad viss gāja uz "urrā". Atsevišķos segmentos šobrīd ir grūti piesaistīt lielāku kravu apjomus, taču redzam, ka pašlaik izaugsme atkal notiek. Tas vieš cerīgu skatu nākotnē. Manuprāt, ostas termināļos strādājošiem uzņēmumiem un brīvostai ir jāatjauno draudzīgākas attiecības. Galu galā, kas tad ostas kopējos rādītājus veido? Ne jau brīvosta, bet gan termināļos strādājošie uzņēmumi. Ir svarīgi nelikt šķēršļus attīstībā, bet gan tieši otrādi - kopīgi palielināt viens otram sasniegt labākus kopējos rādītājus. Mēs labi zinām, ka lielā mērā tieši šādu šķēršļu dēļ Latvijas ostas ir zaudējušas Klaipēdai.

Baltijas Ekspresim nepārspēts rekords – kravu apjoms audzis par 313%

Iekšējā konkurence kravu pārvadājumiem pa dzelzceļu Latvijā ļoti ir spēcīga. Šobrīd šajā tirgū darbojas trīs nopietni spēlētāji – valstij piederošais VAS "LDz Cargo" un divas privātās kompānijas – AS "Baltijas tranzīta serviss" un AS "Baltijas Ekspresis". Latvijas dzelzceļš ziņo, ka šā gada pirmajos divos mēnešos audzis pa dzelzceļa infrastruktūru pārvadāto kravu apjoms – janvārī par 4,6% vairāk, nekā līdzīgā periodā pērn, bet februārī par 7,3%. Stabils līderis pārvadāto kravu apjomu ziņā ir Ventspils uzņēmums AS "Baltijas Ekspresis", kura pārvadāto kravu apjoms salīdzinot ar attiecīgo 2016. gada periodu audzis par 313%. Tas ir līdz šim nepārspēts rekords, ar kuru ventspilnieki pamatoti var lepoties.

AS "Baltijas Ekspresis" valdes priekšsēdētājs Māris Bremze uzsver, ka tik ievērojams pārvadāto kravu apjomu kāpums nav nejausība.

"Uzņēmuma akcionāru AS "Ventspils Tirdzniecības Ostas" un AS "Ventbunkers" vadība 2016. gada otrajā pusē ieguldīja smagu darbu ar potenciāliem kravu nosūtītājiem, lai saglabātu un piesaistītu lielākus kravu apjomus Ventspils ostai. AS "Baltijas Ekspresis" uzdevums bija ļoti īsā laikā spēt mobilizēt resursus un pārvest trīsreiz lielākus kravu apjomus nekā iepriekš. Faktiski no trīs krautiem vilcieniem diennaktī 2016.gada oktobrī, jau novembra beigās sākām vest desmit un vairāk vilcienus diennaktī. Un tā tas turpinās arī līdz šim, tātad 2017.gada martam," uzsvē M.Bremze.

"Baltijas Ekspresis" pirmajos 2017.gada divos mēnešos pārveda nedaudz vairāk kā 2 miljonus tonnu kravu, kas ir 313% pret iepriekšējā gada attiecīgo periodu. Māris Bremze stāsta, ka uzņēmuma plānos ir līdz gada beigām pārvadāt nepilnus 8

miljonus tonnu, un ir pilnīgi iespējams, ka arī šo robežu izdosies pārspēt. Šis apjoms būs lielākais visā "Baltijas Ekspresa" teju divdesmit gadus ilgajā pastāvēšanas vēsturē.

Māris Bremze neslēpj, ka "Baltijas Ekspresis" darbojas ļoti asas konkurences apstākļos, jo gan valsts kompānija "LDz Cargo", gan otra privātā kompānija "Baltijas Tranzīta Serviss" ir ļoti spēcīgi spēlētāji pārvadājumu tirgū. Tomēr neskatoties uz to "Baltijas Ekspresis" ir pieaudzējis savu tirgus daļu no 10 līdz 25%, tādējādi apsteidzot "Baltijas tranzīta servisu" un kļūstot par otro lielāko pārvadātāju pēc kravu apgrozības rādītāja valstī.

Komentējot, kā uzņēmumam izdevies iegūt un noturēt šo pozīciju, M.Bremze atzīst – panākumu atslēga meklējama efektīvā darba organizācijā un resursu izmantošanā. "Uzņēmuma vadība ļoti rūpīgi analizē visus darba organizācijas procesus un cenšas maksimāli efektīvi izmantot visus dzelzceļa pārvadājumu nodrošināšanā iesaistītos resursus: gan darbaspēku, gan loko-

Māris Bremze: Mēs esam pārliecināti, ka izdosies šo sasniegto līmeni noturēt un palielināt arī ilgtermiņā. Paldies visiem "Baltijas Ekspresa" darbiniekiem par viņu ikdienas ieguldījumu un čaklo darbu!

motīves. Esam palielinājuši darba ražīgumu un vidējo darba samaksu mūsu darbiniekiem, atvēruši jaunu lokomotīvu ekspluatācijas nodaļu Daugavpilī (plānotas 40 jaunas darba vietas) un palielinājuši maģistrālo lokomotīvu parku līdz 22 lokomotīvēm, pie tam uzsvāru liekam uz jaudīgām 2TE116 lokomotīvēm ar kuru palīdzību varam palielināt pārvadāto kravas sastāvu svaru," stāsta M. Bremze.

AS "Baltijas Ekspresis" vadītājs uzsver, ka viss iepriekšminētais un arī citas ieceres, to skaitā plašāka informācijas tehnoloģiju izmantošana pārvadājumu nodrošināšanā, ļaus AS "Baltijas Ekspresis" noturēt saprātīgā līmenī pārvadājumu pašizmaksu, būt elastīgiem cenu piedāvājumā klientiem, un strādāt pie jaunu produktu piedāvājuma kravu nosūtītājiem un saņēmējiem ne tikai Ventspils virzienā, bet arī citos maršrutos. "Dzelzceļa uzņēmumam vis-svarīgākais ir stabils un rit-

misks pārvadājumu apjoms un mēs esam pārliecināti, ka izdosies šo sasniegto līmeni noturēt un palielināt arī ilgtermiņā, katrā ziņā uzņēmuma vadība pieliks visas pūles, lai tas tā arī notiktu. Paldies visiem AS "Baltijas Ekspresis" darbiniekiem par viņu ikdienas ieguldījumu un čaklo darbu!" saka M.Bremze.

Biedrības "Baltijas asociācija – Transports un Loģistika" (BATL) prezidente Inga Antāne ir gandarīta par uzņēmumu panākumiem, un norāda, ka tas ir ilga, mērķtiecīga darba rezultāts. AS "Baltijas Ekspresis" potenciāls un jauda ļauj pārvadāt vēl vairāk kravu, jautājums ir vienīgi par tarifiem. "Baltijas Ekspresis," arī citi BATL ietilpstošie Ventspils uzņēmumi, ir pierādījuši savu spēju piesaistīt jaunus kravu apjomus, taču tranzīta nozares tālākai attīstībai nepieciešama konkurētspējīga vienota tarifa ieviešana. Transports un loģistika, tanī skaitā tranzīts, ir otra

lielākā valsts tautsaimniecības nozare uzreiz aiz mežsaimniecības. Nozarē un ar to saistītajos izņēmumos kopumā nodarbināti 80 tūkstoši strādājošie, tā ik gadu Latvijas tautsaimniecībā ienes vienu miljardu eiro, un tie vēl ne tuvu nav nozares attīstības griesti. AS "Baltijas Ekspresis" sasniegtais 313% pieaugums to uzskatāmi apliecina," uzsvē I.Antāne.

BATL prezidente ar gandarījumu arī norādīja uz asociācijas biedru veiksmīgo darbību šā gada pirmajos mēnešos. A/s "Ventbunkers" gada pirmajos divos mēnešos pārkrāvis 668 tūkstošus tonnu. Salīdzinot ar pērn šādā pat periodā pārkrātajiem 455 tūkstošiem tonnu, tas ir ievērojams kāpums. Par 54 tūkstošiem tonnu vairāk pārkrāvē arī AS "Ventspils tirdzniecības osta", sasniegto 502 tūkstošus tonnu, savukārt AS "Baltic Coal Terminal" pārkrāvis 749 tūkstošus tonnu, kas ir par 311 tūkstošiem tonnu vairāk kā tādā pat periodā pērn. ✓

"Baltijas asociācija – transports un loģistika" prezidente Inga Antāne iecelta AS "Ventspils tirdzniecības osta" padomē

AS "Ventspils Tirdzniecības osta" (VTO) padomē iecelta jauna locekle – Biedrības "Baltijas asociācija – transports un loģistika" prezidente Inga Antāne. Līdzšinējo trīs locekļu vietā uzņēmuma padomē turpmāk darbosies četri.

Lūgts komentēt Ingas Antānes iecelšanu uzņēmuma padomē, VTO valdes priekšsēdētājs Valērijs Pašuta Ventspilnieks.lv teica: "Esmu ļoti gandarīts un priecīgs, ka mūsu komandai pievienojas tik spēcīgs spēlētājs un līderis kā Inga Antāne. Viņa lieliski pārzina transporta un loģis-

tikas nozari, ko ne reizi vien pierādījusi, vadot "Baltijas asociāciju – Transports un Loģistika". Viņa vienmēr iestājusies un cīnās par jautājumiem, kuri ir svarīgi ne tikai mūsu uzņēmumiem un Ventspils pilsētai, bet arī Latvijai kopumā."

"Ventspils tirdzniecības osta" ir viena no vecākā-

jām Ventspils ostā strādājošajām stividorkompānijām. VTO dibināta 1994.gada decembrī, un sniedz visu veidu sauso kravu pārkraušanas pakalpojumus virzienā starp Austrumiem un Rietumiem.

Darbojoties savā teritorijā, kas aizņem 34 akurus Latvijas Rietumu piekras-

tē, neaizsalstošajā Ventspils ostā, uzņēmums ir izejvielu, kuras tiek nosūtītas no tās robežām, kā arī pretējā virzienā, galvenā stacija. Kopš ostas kuģošanas kanāla padziļināšanas līdz 17,5 metriem, osta var pieņemt apstrādei kuģus ar kravnesību līdz 82,000 tonnām. ✓

Lappusi sagatavoja Ilze Liepa

Ventspilnieks.lv
Reģ.nr. 000740372
E-pasts:
redakcija@ventspilnieks.lv
Galvenā redaktore:
Ilona Bērziņa
Izdavējs: Biedrība "Par taisnīgumu un atklātību"

Es vēlos, lai Ventspils ir plaukstoša pilsēta, kurā dzīvo garā brīvi, nepazemoti un laimīgi cilvēki

Ar Ģirtu Valdi Kristovski esmu tikusies vairākkārt, tomēr vispilgtāk atmiņā palikusi pirmā tikšanās reize drīz pēc Latvijas Zemessardzes nodibināšanas 1991. gadā. Intervijas sniegšanai Zemessardzes štāba priekšnieks bija atvēlējis stundu, taču norunājām daudz ilgāku laiku. Vēl tagad atceros degsmi, ar kādu Ģirts Kristovskis stāstīja par iece-rētajiem darbiem Zemessardzes izveidei, ko uzsāka tukšā vietā. Ar tik spēcīgu enerģiju iešana politikā bija likumsakarīgs solis. Ģirta Kristovska politiskā karjera ir iespaidīga – Austākās padomes un vairāku Saeimas sasaukumu deputāts, bijis LR iekšlietu ministrs, aizsardzības ministrs, ārlietu ministrs un Eiropas Parlamenta deputāts. Tagad dzird runājam, ka Ģirts Kristovskis plāno atgriezties Ventspilī. Par to arī mans pirmais jautājums.

Ļoti ceru, ka kopīgiem spēkiem mums izdosies panākt, lai uz dzīvi Ventspilī atgrieztos tie tūkstoši ventspilnieku, kuri šodien dzīvo citās pilsētās un valstīs.

Vai taisnība, ka jūs no Rīgas plānojat atkal atgriezties Ventspilī?

Patiesībā no Ventspils nekad neesmu aizgājis. Ventspilī ir vairāki redzami objekti pilsētā, darbojas valsts un sabiedriskas institūcijas, kuras ir mana darba rezultāts. Arī savā biznesa darbībā jau četrus piecus gadus esmu tieši saistīts ar Ventspilī. Ja nepieciešams varu atgriezties uz palikšanu, pat ja pašreiz dzīvoju savas mamma dzimtas mājās Rīgā Pārdaugavā. Tomēr ir grūti noskatīties, kā mana dzimtā pilsēta, kuru popularizē kā pilsēta ar rītdienu, patiesībā smok despotiska vadītāja egoistisko tieksmju žņaugos. Vairs nevar noslēpt, ka Ventspils lejupslīde turpinot šādā garā būs arvien straujāka.

Gadsimtu laikā ar ventspilnieku aktīvu līdzdalību Ventspils pakāpeniski bija kļuvusi par vienu no nozīmīgākajām ostas pilsētām Baltijas jūras Austrumu krastā. 1988.gadā ventspilnieki izgāja demonstrācijā ar prasību, lai pilsēta būtu bagāta, brīva un laimīga. Ko redzam šodien? Kravu apjomi rūk, ir izvērsts konflikts pilsētas mēra un ostā strādājošo uzņēmumu starpā. Daļa uzņēmumi, kas ir pilsētas ekonomikas nesošā ass un labklājības garantis, tiek apzināti ierobežoti, pret tiem tiek vērsta nevienlīdzīgu attieksme, to attīstības iespējas ierobežo, nepalīdz piesaistīt kravas, kas nepieciešamas uzņēmumu darbībai Ventspils ostā.

Ir skaidri redzams, ka pilsētas pārvaldes ir ļoti viduvēja, tā attīsta pat acīmredzami apšaubāmas infrastruktūras objektus, nevis pateicoties pašu nopelnītajai naudai, bet Eiropas savienības līdzekļiem un “dāvinājumiem” pilsētas budžetā. Tā ir izšķērdīga saimniekošana uz citu rēķina. Tātad Ventspils ir vēsturiskās krustcelēs. Valstij, ventspilniekiem ir jāizšķiras, vai Ventspils kļūst par mazpilsētu, situācijā, kad tai ir unikāla neaizsalstoša osta, vai arī tā uzsāk mērķtiecīgu darbību, lai atgūtu zaudēto reputāciju, atjaunotu bijušo Ventspils ekonomisko potenciālu. Man ir viss, kas nepieciešams, pieredze valsts pārvaldē, plašs globāls ekonomisks redzējums, inženiera, jurista un biznesa vadības maģistra izglītība, lai to paveiktu. Man ir visaptverošs redzējums un atbildīga izpratne par sabiedrības kopējiem mērķiem un pilsētas attīstību.

Vai tas nozīmē, ka jūs esat gatavs kandidēt pašvaldību vēlēšanās un cīnīties pret Aivaru Lembergu?

Jā. Tuvākajā laikā piedāvāšu savu redzējumu pilsētas attīstībai. Iepazīstināšu arī ar savu domubiedru komandu, kuri, tāpat kā es, vēlas apturēt Ventspils ētisko degradāciju un novērst tuvojošos ekonomisko sabrukumu. Pricējos, ka šādu cilvēku kļūst arvien vairāk, un ļoti ceru, ka kopīgiem spēkiem mums izdosies panākt, lai uz dzīvi Ventspilī atgrieztos tie tūkstoši ventspilnieku, kuri šodien dzīvo citās pilsētās un valstīs.

Vai tas par sabrukšanu nav par skarbu teikts? Ventspils tomēr ir sakopta pilsēta ar brūgētām ielām un pietiekami daudzām pēdējā laikā uzceltiem objektiem...

Ielas pilsētā tiešām ir nobruģētas. Ir plastmasas govju skulptūras un pilsētas centrā sabrucis piena kombināts. Tas ir īsts simbolisms! Tā, kā nauda Ventspilī vadībai nāk viegli, gluži vai visi uzņēmumi naski dāvina pilsētas varai, tad salūtiem nauda netiek zēlota! Tie kļūst arvien grandiozāki un dārgāki, lai tikai pārspētu Rīgu. Vēl jau Lemberga kungs ir mērs, tāpēc mēģina ventspilniekiem radīt priekšstatu, ka prasmīgi iegūst Eiropas fondu līdzekļus un rūpējas par pilsētnieku labsajūtu. Tomēr slēpto personīgo interešu virzieni jau acīmredzami vairs nesakrīt ar Ventspils pilsētas attīstības vajadzībām. Ir neticami, ka tāds ietekmīgs valsts visaugstāko lietu kārtotājs ir piekāpies dzelzceļa elektrifikāciju Ventspils virzienā nolikt otrajā plānā, tas ir, augstsirdīgi atvēlējis prioritāru virzību Rīgai! Ikviens, zina, ka Rīga ir Latvijas ūdensgalva un tur vest iekšā vēl jaunās tranzītu kravas ir salīdzinoši neprātīgi. Tad kāpēc tas tiek darīts? Kāpēc Ventspils mēru šāda izvēle pārliecina?

Diemžēl šāda politika ir apliecinājums tam, ka Lemberga intereses jau sen ir kur citur. Ja viņu interesētu tieši un tikai Ventspils intereses, kā vienas pilsētas mēram pienāktos, tad valdības koalīcija, kuru nepārprotami diriģē A.Lembergs, rūpētos, lai kravu pārvadāšanas tarifi būtu konkurētspējīgi visām ostām, tajā skaitā Ventspils virzienā. Ikvienam ir jābūt skaidrs, ka ja valsts to neveicina, par to vairs necinās, tad teik apdraudētas visu ventspilnieku darba vietas un labklājību, pieaug sociālā spriedze.

Vai taisnība, ka esat saistīts ar Rūdolfu Meroni?

Interesants jautājums. Saistīts es neesmu, bet pazīstu viņu gan un man ir savs viedoklis. Teikšu tā – Meroni kunga priekšā var noņemt cepuri! Viņš ir interesants cilvēks.

Man ir radusies sajūta, ka viņš tiešām vēlas panākt civilizētu Ventspils pilsētas attīstību, kas nozīmē pašvaldības mērķtiecīgu un atklātu sadarbību ar visiem pilsētas uzņēmumiem. Tas ir milzīgs solis ventspilnieku pašcieņas atgūšanas virzienā.

Varat konkretizēt?

Jātagādina, ka neraugoties uz Lemberga apzināti liktiem šķēršļiem, Meroni pārvaldītie uzņēmumi, tajā skaitā A/s “Ventbunkers”, joprojām ir lielākie darba devēji un nodokļu maksātāji Ventspils budžetā un vieni no lielākajiem Latvijas budžetā... Notiek darbs, lai nodrošinātu kravu plūsmas, tātad arī iztikšanu neskaitāmām ventspilnieku ģimenēm. Otrkārt, Meroni kungam, piemīt inteliģence. Viņš strādā un par lietām runā kompetenti. Neesmu ne lasījis, ka Meroni kungs būtu par A.Lembergu vai līdzilvēkiem izteicis tādu cieņu pazemojošus izteicienus, pat rupjības, kādas netaupa Ventspils esošais mērs. Tas pasaka visu. Tie ir divi nesalīdzināmas kultūras un reputācijas cilvēki.

Vai taisnība, ka sniežat konsultācijas A/s “Ventbunkers”?

Jā. Man ir savs konsultāciju uzņēmums, kuram ir sadarbības līgumi ar pieciem Latvijas un citu valstu uzņēmumiem. Esmu viena no lielāko Norvēģijas uzņēmuma “Kongsberg” pārstāvis Latvijā. Drīz būs gads, kopš snieždu konsultācijas arī A/s “Ventbunkers”. Starp citu viņi mani piesaistīja, jo nonācām saskarsmē caur citiem uzņēmumiem Ventspilī, ar kuriem sadarbojos jau gandrīz piecus gadus. Runa ir par HasnsaMatrix un EuroLCDs.

Kādēļ jūs – pēc izglītības inženieris un tiesību zinātņu maģistrs, sniežat konsultācijas elektronikas ražotājiem?

2014. gada septembrī pēc 2 gadu studijām pabeidzu Londonas Ekonomikas augstskolas, Ņujorkas universitātes Sterna biznesa skolas un Parīzes Augstākās ekonomikas skolas kopējo programmu TRIUM un saņēmu ļoti prestižu biznesa vadības maģistra diplomu. Kā zināms ārkārtas 11.Saeimas vēlēšanas man bija neveiksmīgas. Tāpēc nolēmu veltīt pārīšus gadus sevis pilnveidošanai. Pēc darba Eiropas Parlamentā finansiālie apstākļi man to ļāva. Francijas vēstniece Latvijā Šantala Puarē man piedāvāja mācības prestižajā Francijas administratīvā skolā. Taču politikā turpināt nevēlējos. Vēlējos sevi pilnveidot biznesa, ekonomikas un finanšu vadi-

bas jomā. Tāpēc izvēlējos minēto trīs pasaules TOP desmitnieka finanšu un ekonomikas augstskolu piedāvāto kopējo biznesa vadības programmu TRIUM.

Atlase bija no visas pasaules. Mācību kursā bija pa desmit cilvēkiem no ASV, no Krievijas, no Indijas. Pa kādiem pieciem, sešiem no Anglijas, Francijas un Vācijas, un tad pa vienam, diviem no mazākām valstīm, Zviedrijas, Norvēģijas. Arī es no Latvijas iekļuvu viņu skaitā.

Divus gadus to vien darīju, ka lidoju uz Londonu, Parīzi, Ņujorku. Biju arī mācību moduļos Indijā un Ķīnā. Šis laiks prasīja milzīgu koncentrēšanos, neskaitāmu industriju un tirgu, lielu, vidēju un mazu uzņēmumu biznesa modeļu izpēti un izvērtēšanu. Runa ir par nozarēm, sākot no IT, mediju, apģērbu ražošanas, ēdināšanas utt. un beidzot ar lielāko lidsabiedrību biznesa vadības izpēti. Teikšu, kā ir – AirBaltic man nebūtu problēma. Taču tā kā paralēli darbojos vienā Norvēģijas nelielā IT jauno tehnoloģiju izstrādes kompānijā, tad Parīzē aizstāvēju diplomdarbu par bi-stabilo šķidro kristālu tehnoloģijas pielietošanu ielu informācijas displejos un līdzīgos objektos. Mans darbs no biznesa viedokļa tajā gadā no biznesa perspektīvas tika atzīts kā viens no perspektīvākajiem, ar ievērojamu potenciālu. Tāds šis bizness arī ir. Pašreiz gan “HansaMatrix” inženieru trūkuma dēļ to ir piebremzējis. Ceru, ka gan vēl to atsāksim.

Bez tam esmu pētījis arī izaugsmes iespējas pasaules tirgos priekš Baltijā lielākā granulā apkures katlu ražotāja “Grandeg”, esmu izpētījis un pārzinu iespējas vēl virknē specifisku unikālu produktu tirgu, piemēram, par torificēto koksnas pārstrādes produktu, jeb zaļo ogli.

Par ķirsīti uz hokeja

Talsos dzimušais ventspilnieks, Latvijā savā ziņā unikālā jauniešu hokeja kluba (HK) Venta 2002 valdes loceklis Aivis Landmanis godīgi atzīst, ka pats ar nūju vai svilpi ledus laukumā pat amatiera līmenī nekad nav darbojies. Bērniņā gan ir jutis aicinājumu uz to, jo Talsos jau padomju gados hokejs sporta dzīvē ieņēma svarīgu vietu. Kopā ar brāli Ivaru un draugiem ticis veidots hokeja laukums, liets ledus, lai varētu nodarboties ar šo aizraujošo spēli. Ivars tai pievērsies nopietnāk, Talsu hokeja entuziasta Imanta Ziediņa vadībā pat ir ieguvis godalgotu vietu toreiz tik populārājā bērnu hokeja turnīrā "Zelta ripa", ņēmis dalību ārpus Rīgas pirmā mākslīgā ledus laukuma izveidē.

Bērni vecākus iedvesmo rīcībai

"Ventspils bērnu un jauniešu hokejā iesaistījies 2004 gada beigās līdz ar trīsgadīgā dēla Ričarda hokeja gaitu uzsākšanu," šķietami tālos gadus atcerējās Aivis. "Vēdu dēlu uz treniņiem un sākumā pat iedomāties nevarēju, cik nesakārtota patiesībā izrādīsies Ventspils bērnu un jauniešu hokeja sistēma. Negribējās ticēt, ka pašvaldībai un Latvijas Olimpiskajai Komitejai (LOK), kurām pastarpināti pieder ar nacionālās sporta būves statusa apveltītā Ventspils Ledus halle, tā īsti neinteresē bērnu un jauniešu hokeja attīstība pašu izveidotajā infrastruktūrā. Bērnu un jauniešu hokejs Ventspilī izrādījās atstāts viņu vecāku ziņā, kuriem nācās izveidot hokeja klubu (HK) Venta 2002, lai savām atvasēm dotu iespēju nodarboties ar iemīļoto sporta veidu. Pašvaldība atbalstu klubam dotācijas veidā gan sniedza, bet tā pietika vien pašai piederošās infrastruktūras lietošanas izmaksu daļējai segšanai. Pārējo, un tas bija vairāk, nekā divas trešdaļas no nepieciešamā finansējuma, vajadzēja segt ar vecāku pūlēm, un kā tas ir vēl ir joprojām.

Šāda attieksme bremzēja kluba darbu, jo hokejs Ventspilī puikām beidzās, nesasniedzot divpadsmit gadu vecumu. Labākie pēc tam aizbrauca trenēties uz citām pilsētām, pārējie izklīda pa dažādām sekcijām. 2007.gada pavasarī situācija bija īpaši bēdīga. Klubam nebija finansējuma darba algu, transporta un citu ar HK izdzīvošanu saistītu izdevumu segšanai. Nācās izlemt, ka kopā ar Uldi Kristiņu, Ivaru Landmani, treneriem Robertu Grosbergu un Normundu Lāci iesaistītos kluba vadībā. Pirms tam gan panākot vienošanos ar Ventspils pilsētas domes priekšsēdētāja pirmo vietnieku Jāni Vitoliņu, ka hokejs no 2007. gada 1.septembra būs pilsētas sporta skolas "SPARS" paspārnē. Diemžēl, bet varbūt par

laimi, dažādu apstākļu dēļ hokejs turpināja attīstīties vecāku dibinātā un vadītā HK Venta 2002 paspārnē. Tā izaugsmes nodrošināšanai jau vairāk kā sešus gadus ir iesaistījies arī bijušais Latvijas valstsvienības un Rīgas Dinamo spēlētājs, patreizējais HK Venta 2002 valdes loceklis un Latvijas Hokeja federācijas valdes loceklis un Latvijas Hokeja federācijas valdes loceklis kandidāts, virslīgas hokeja komandas "Mogo" galvenais treneris Oļegs Sorokins.

"Toreiz kopā ar kolēģiem mēģināju un joprojām turpinām pārliecināt pie varas esošos kolēģus agrāk Ventspilī nebijušajam sporta veidam (tam speciāli celtajā hallē!) dot tādu pat pašvaldības atbalstu, kāds šeit ir tradicionāli stiprajiem basketbolam un futbolam, kuri – tikpat tradicionāli – bija un ir domes vadības prioritātes. Iet grūti, negribu apgalvot, ka bieži sastopam saprātīgi. Kaut cenšamies ar faktiem pierādīt, kādu finansiālu efektu pilnietai un Olimpiskajam centram dod bērnu un jauniešu hokejs," pat bez īpaša rūgtuma, kā par Ventspils apstākļos ilglaicīgu un pašsaprotamu varas neviennozīmīgo attieksmi pret neakceptētu citādību stāsta Aivis. Pozitīvo saskatot tajā, ka šāda nostāja viņā un domubiedros radījusi vēlmi pierādīt -- bērnu un jauniešu hokejam Ventspilī ir vieta, un iedzīvotāji to mil ne mazāk kā futbolu, basketbolu, svarcelšanu...

Pārsteigti pat hokeja optimisti

"Būtu nepatiesība teikt, ka mums bija pa spēkam tā uzreiz visu sakārtot", atceroties sākuma gadus, Aivis ir paškritisks. "Bet ar laiku, pārvarot amatpersonu un sporta funkcionāru, maigi izsakoties, īpatnējo pret klubu attieksmi, panākumi kļuvi acīm redzami. 2007. gadā tajā strādāja trīs treneri, nodarbojās 60 bērni vecumā līdz divpadsmit gadiem, tagad klubs ir kļuvis par pilnvērtīgu bērnu un jauniešu hokeja sistēmas sastāvdaļu ar

noslēdzošo 1.līgas komandu galvā. Tādējādi hokeju spēlējošiem bērniem un jauniešiem dodot iespēju ar to profesionālā līmenī nodarboties, arī sasniedzot studentu vecumu.

"Pat mums, hokeja optimistiem, bija grūti noticēt, ka nepilnu desmit gadu laikā no trim bērnu jaunākā gadagājuma komandām izaugsim līdz sešām un dalībai pēdējam Latvijas čempionātam sagatavosim U-10, U-12, U-14, U-16, U-18 komandas, kā arī jau otro sezonu būsīm spējīgi piedalīties cīņās pusprofesionālajā 1. līgā," Aivis te gatavs likt izsaukuma zīmi. Ar lepmumu piebilstot, ka Ventspils klubā izauguši tādi jaunekļi kā Rīgas Dinamo aizsargs Uvis Balinskis, vārtsargs Mareks Egils Mitens, kuru sniegums kā atsevišķu mēnešu, tā sezonas ritumā daudzkārt slavēts gan pēc spēlēm Kontinentālajā (KHL), gan Ziemeļamerikas Hokeja līgā (NAHL) un kuri šopavasār cīnās par vietu Latvijas pieaugušo izlasē. Izcili veiksmīga klubam bija 2015/16 gadu sezona, kad mūsu U-18 puiši triumfēja Baltkrievijas atklātajā čempionātā. Kā līdzīgi ar līdzīgiem mūsu zēni ir izvicinājuši nūjas pret vienaudžiem ne vien Latvijā, bet arī Krievijā, Somijā, Čehijā, Slovēnijā un citur Eiropā. Arī Ziemeļamerikā, kur spēlē Venta 2002 audzēkņi," Aivis ar gandarījumu atceras, ka panākumu kaldināšanā bijis ne tikai sportistu, bet arī pārējo kluba darbinieku un vecāku kopīgais ieguldījums.

Reizē dod un paņem atpakaļ

"Taču te vietā piebilst, ka, diemžēl, sasniegtajā salīdzinoši niecīgā pašvaldības un OC nopelnā," HK valdes locekļa vārdos izpaužas laikam ilgi krāts sarūgtinājums. "Kāpēc dome ar vienu roku piešķir finansējumu, bet ar otru to gandrīz pilnībā paņem atpakaļ? Reizēm liekas, ka infrastruktūras attīstītajiem svarīgāk par sporta attīstību ir iegūt nodokļu maksātāju līdzekļus sporta būvju uzturēšanas izmaksu segšanai. Kaut naudu galvenokārt vajadzētu tērēt to papildināšanai ar aktīviem jauniešiem, pilnībā apgādājot viņus ar visu treniņiem un sacensībām nepieciešamo. Pretējā gadījumā šīs būves pārvērsas savdabīgos muzeja eksponātos. Jo kā gan savādāk izskaidrot, kāpēc vēl joprojām ledus hallē, pašā dārgākajā OC infrastruktūras objektā, bērnu un jauniešu tik vispusīgi attīstošajam sporta veidam hokejam būtu jāsasargas ar netaisnīgu pašvaldības attieksmi?"

VIEDOKLIS:

Oļegs Sorokins

"Pirms kādiem pieciem gadiem mani uzrunāja Uldis Kristiņš un pēc nelielas šaubīšanās piekritu. Protams, ir prieks, ka šai laikā kļuvi Venta 2002 audzēkņu sportiskie rezultāti, bet visvairāk man patīk kluba administrācijas paustā un vecāku akceptētā, ja tā var teikt, treniņu filozofija: necensties rezultātus sasniegt par katru cenu, kas visbiežāk notiek uz bērnu un jauniešu veselības rēķina. No tūkstoša treniņu sākuma pasaules līmeni sasniegs varbūt tikai daži, bet aplamu treniņu dēļ ceļā uz šo mērķi simti un simti var iedzīvoties paliekošās veselības problēmās. Hokejista aktīvā dzīve nav ilga, svarīgi ir arī pēc tās būt derīgam ģimenei un sabiedrībai," šīs personīgi pārbaudītās atziņas Oļegs neuzbāzīgi cenšas skaidrot jaunajiem nūjas un ripu bruņiniekiem.

Labdari palīdz kalt istus vīrus

"Hokejs ir dārgs sporta veids, bet tas ir arī drošs ceļš zēnu kaldināšanai par īstiem vīriem un Latvijas patriotiem. Liels prieks, ka to ir sapratušas un gadiem ilgi dažāda veida atbalstu kluba dzīvotspējai nodrošinājušas tādas Ventspils kompānijas kā SIA "KUREKSS", SIA "PILSBŪVE", SIA "ELEKTRIKS", SIA "MEŽA SERVISS", SIA "KURZEMES GRANULAS" u.c. Savukārt kluba attīstība, U-18 komandas dalība Baltkrievijas atklātajā čempionātā, U-14, U-16, U-18 un 1.līgas komandu izveide, sporta internāta nodrošināšana nebūtu bijusi iespējama bez AS "VENTBUNKERS", AS "KĀLIJA PARKS", AS "BALTIJAS ESPRESIS", SIA "VENTSPILS NAFTA TERMINĀLS", SIA "PETROTRANS" palīdzības, gan vecāku, gan kluba vadības vārdā atzinību pauda Aivis.

Oļegs atnesa meistarību un veiksmi

Kluba veiksmes stāsts nenoliedzami ir arī Oļega Sorokina pievienošanās HK kolektīvam. Aivis Oļega klātbūtni Ventspilī vērtē kā neatveramu, jo viņš palīdzējis pilsētai piesaistīt izcilus trenerus un augstas klases hokeja speciālistus. Pielicis plecu U-16, U-18 un 1. līgas komandu tapšanā, panācis Latvijas hokeja komandas "Mogo" virslīgas čempionāta spēļu aizvaidīšanu Ventspilī, organizējis HK Venta 2002 komandas draudzības spēles pret Kanādas koledžas komandu. Nemaz nerunājot

Hocejs ir dārgs sporta veids, bet tas ir arī drošs ceļš zēnu kaldināšanai par īstiem vīriem un Latvijas patriotiem.

No kreisās: Everts Stebulis, Uvis Grosmanis, Ričards Landmanis, Aivis Landmanis, Alens Bergmanis.

tortes Ventspilī

U-14, U-16, U-18 un 1.līgas komandu izveide, sporta internāta nodrošināšana nebūtu bijusi iespējama bez AS "VENTBUNKERS", AS "KĀLIJA PARKS", AS "BALTIJAS ESPRESIS", SIA "VENTSPILS NAFTA TERMINĀLS" palīdzības.

par viņa un Ulda Kristiņa neatsveramo ieguldījumu Baltkrievijas čempiona titula iegūšanā ventspilnieku īpašumā, Ventspils bērniem un jauniešiem radīto iespēju Ventspilī ņemt dalību Latvijas hokejistu Oskara Bārtoļa un Jura Klodāna starptautiskajā hokeja nometnē, kurā piedalījušies šī sporta veida Latvijas un pat NHL vadošie speciālisti, kluba treneri. Ne bez Oļega un Ulda gādības klubam ir izdevies Ventspilī realizēt arī savu hokeja internāta projektu.

Maksimālisti jāsaudzē

Par izcili atraktīvo, bet, kā jebkurā komandu kontaktsportā, arī traumatisko un emocionāli saspringto jauno hokejistu ikdienu rūpe ir gan vecākiem, gan treneriem un kluba vadībai, neaizmirst norādīt Aivis.

"Jaunieši ir maksimumālisti, arī sportā, tāpēc traumas ir neizbēgamas. Svarīgi ir veikt profilakses darbu, sniegt ne vien savlaicīgu un kvalitatīvu palīdzību, bet arī nodrošināt rehabilitāciju, no mazā sportista pašam pirmajām sporta gaitām nodrošināt viņam fizioterapeita klātbūtni, tādējādi mazinot traumu risku nākotnē. Darām, ko varam, bet viss maksā naudu, ar kuru neesam pārāk bagāti, jo arī labdaru maciņi nav bezizmēra un galu galā sponsoriem nav pienākums apmaksāt pašvaldības rēķinus vairāku simtu tūkstošu eiro apmērā. Varbūt esam pārāk labticīgi, bet vēl joprojām ceram uz pienācīgu pašvaldības, LOK, OC atbalstu. Jo uzskatām, ka ieguvēji taču būs ne vien bērni, bet arī pilsēta, tās dome un OC.

Aivis ir nesaprašanās, kāpēc pašvaldībai tik grūti iet ar lielisko sporta būvju saturisko aizpildījumu. Hokejs ir pierādījis, ka spēj pilsētai dod ne vien pozitīvu reklāmu, bet arī naudu, ko tērē uz spēlēm Ventspilī atbraukušās cit-pilsētu un citvalstu komandas un viņu fani. Nemaz nerunājot par tiem jauniešiem, kuri vairs diži neklīst pa ielām, bet dzenā ripu, un

ciet, kuri hokeja dēļ ir pārcēlušies uz dzīvi Ventspilī.

Parazīti neesam, konkurenti varbūt

To no personīgās pieredzes apstiprina arī HK valdes loceklis, uzņēmējs un viesu mājas īpašnieks Uldis Kristiņš, kura divi dēli arī spēlē hokeju.

"Kluba pastāvēšana jau tagad faktiski nodrošina pozitīvu bilanci pilsētas budžetā. Bez mums, piemēram, nebūtu iedomājama hokeja preču veikala pastāvēšana OC Ventspils telpās, kas tam atskaita prāvu nomas maksu. Uz sacensībām ar ventīniem atbraukušie te tērē dienas naudu, kas ir vismaz 25 EUR uz cilvēku, nerunājot nemaz par suvenīru, saldējumu un citu tirgotāju un viesnīcnieku peļņu. Pie parazītiem uz pilsētas auguma mūs nu nekādi nevar pieskaitīt, pieļauju, ka nepatiku pret mums izsauca domei pietuvināto sporta funkcionāru nevēlēšanās līdzās redzēt augošu konkurentu, ar kuru pēc taisnības būtu jādalās finansējumā," U. Kristiņš ir paskarbi ironisks.

A.Landmanis cenšas uz sporta norisēm pilsētā raudzīties objektīvi, taču viņam nekādi nav saprotams, kāpēc Ventspilī tik, var pat teikt, maniākāli par faktiski sportam pieņākušos naudu būvē milzīgus izklaides un atpūtas kompleksus. To uzturēšanai pēc tam taču vismaz daļēji aiziet sportam paredzētais finansējums.

Nost ar ačgārno

"Daudzu gadu garumā esmu centies panākt, lai tiktu veikta objektīva, visiem ventspilniekiem pieejama un saprotama analīze, cik no sportam atvēlētās naudas patiešām tiek sportam, cik ar sportu attāli vai vispār nesaistītu izklaides pasākumu organizēšanai, kas nereti pārvēršas par dažādu amatpersonu pašreklā-

mēšanas. Informācija par šiem tēriņiem domē tiek atteikta, tādējādi tikai apstiprinot problēmu esamību. Esmu drošs, naudas pietiktu gan jaunajiem hokejistiem, gan basketbolam, futbolam un visiem citiem, ja vien tā tiktu izlietota racionāli un atbilstoši mērķim."

Aivis pārliecināts, ka Ventspilī notiekošais ir kā spogulis arī visā valstī vērojamām nebūšanām sportā. Proti, vispirms ceļam sporta būves, bet pēc tam domājam, ko ar tām un tajās darīt. Līdz attopamies situācijā, kad pasaules līmeņa sporta bāzes mums ir, bet to piepildījums ar sportisku saturu nav labāks, kā dažkārt padomju laikos.

"Vai var runāt par sportistu kvalitatīvu sagatavošanu, ja nacionālā līmeņa sporta bāzē, kā tas ir arī mūsu gadījumā, bērnu un jauniešu sporta veidi tiek finansēti pēc pārpalikuma principa? Arī tāds fakts, ka Ventspilī bērnu un jauniešu sportam vēl joprojām nav pieejami fizioterapeitu un sportistu rehabilitācijas dienesta pakalpojumi, liecina par neprofesionālīti, kuras dēļ tiek riskēts ar bērnu un pusaudžu veselību. Un tas viss tāpēc, ka uzsvars ačgārni tiek likts uz fasādisku spožumu, nevis pienācīgu saturu. Tāpat kā pilsētas veselības aprūpē un izglītībā, arī sportā varas turētāju līdzšinējās attieksmes rezultātā, tēlaini izsakties, pārsvarā ir iegūtas ārēji skaistas olas ar vanckaru iekšpusē."

"Tā vienkārši ir, kaut vajadzētu būt savādāk," Aivis pārliecināts, ka optimismu var smelties kaut vai HK Venta 2002 līdzšinējā pozitīvajā izaugsmē, kas atklājusies, mobilizējot cilvēkus nezaudēt pašcieņu un enerģiju finansiālās un emocionālās grūtībās.

Ventspils var!

Kā vienu no tuvākajiem kluba uzdevumiem viņš min Hokeja Akadēmijas projekta īstenošanu Ventspilī jau šopavasār. LHF iecerētais Hokeja Akadēmijas līgas projekts nozīmē

izveidot uz līdzšinējo U-18 komandu bāzes profesionāli pārvaldītas vidusskolēnu komandas, kurās uz konkursa pamata tiks atlasīti labākie censoņi, potenciālie Latvijas izlašu kandidāti, kuri ņems dalību Hokeja Akadēmijas un 1.līgas čempionātos. Tiek paredzēts, ka šādas komandas varētu bāzēties olimpiskajos centros Ventspilī, Liepājā, Valmierā, Jelgavā, Daugavpilī, kā arī Rīgā.

Vai Ventspils izmantos savu iespēju? Tas lielā mērā būs atkarīgs no OC Ventspils un Ventspils pašvaldības attieksmes. Kluba vadība, treneri, bērnu vecāki, bērni un jaunieši jau tuvākajā laikā pie OC Ledus halles sagaida mērķlīgā ledus laukuma pārveidi, HK vajadzību apmierināšanai iedalītu adekvātu resursu. Tas nodrošinātu papildus patstāvīgo ģērbtuvju, treniņu zāļu, peldbaseinu, pirts un citu hokeja attīstībai vajadzīgo ērtību pieejamību. Tāpat ceram, ka tuvāko mēnešu laikā atrisināsies fizioterapeitu, masieru problēma, ka pašvaldība beidzot piešķirs tik nepieciešamās sporta internāta vietas, kā arī papildus finansējumu profesionālu hokeja speciālistu piesaistei, dos inventāram, treniņtērpiem, spēļu kreklu, nūju, transporta un citu lūgto vajadzību nodrošināšanai. Lai jau aprīlī mēs varētu uzsākt komplektēt HOKEJA AKADĒMIJAS un 1.līgas komandas.

Aivis ir pārliecināts: "Ventspils var!!! Var pirmo reizi Ventspilī hokeju pacelt sporta veidu topa augšgalā."

Tas ir izaicinājums, kam veltīti jau turpat desmit gadi, tāpēc viņš cer, ka, iesaistoties pašvaldībai, OC, LOK, LHF un privātajiem investoriem, šo darbu līdz vēlamajam iznākumam izdosies novest jau šopavasār. Proti, "kopīgiem spēkiem uzlikt kvalitatīvu ķirsiņu uz ilgi veidotās Ventspils bērnu un jauniešu hokeja tortes," paskarbā vīra vārdos ieskanas arī romantiska nots. ♡

Lappusi sagatavoja Jānis Sirmāis

Leģionāru piemiņas dienas – 16. marta stāsti

Kopš 1990. gada visā Latvijā 16.martā notiek leģionāru piemiņas dienas pasākumi, kuros valdības pārstāvji parasti nepiedalās. Taču Latvijas iedzīvotājiem leģionāru piemiņas diena ir nozīmīga, jo liek atcerēties to, cik skarbi cilvēku likteņus var samalt starp svešu varu akmeņiem. Ventspilij un ventspilniekiem ir savas tradīcijas leģionāru piemiņas godināšanai. Daudziem ventspilniekiem šai dienai ir arī sava, īpaša nozīme. Par savu 16.martu stāsta Nacionālās apvienības Visu Latvijai! – Tēvzemei un Brīvībai/LNNK Ventspils nodaļas vadītājs Bruno Jurševics.

16.marts – sabiedrību vienojošs vai šķeļošs datums? Uz šo jautājumu visdrīzāk godīgi atbildēt varam tikai katrs pats sev. 16.marts Latvijā nekad nav ticis traktēts viennozīmīgi. Īstiem latviešu patriotiem tā ir svēta – kritušo latviešu karavīru piemiņas diena, citiem, kuri Latviju diemžēl nevar vēl saukt par savām mājām, tā ir fašisma atdzimšanas diena, jo viņiem, pakļaujoties Krievijas masu medijiem, domāšanā ir "iemežģījies" šāds mīts, bet viena liela sabiedrības daļa labāk klusē šajā dienā un izvairās no sava viedokļa paušanas, jo viņiem tā "ērtāk"... Skumji.

Mans personīgais stāsts saistībā latviešu leģionāru karavīru atceres dienu ir gan īpašs, gan arī tieši otrādi – klasisks gadījums Latvijā Otrā pasaules kara sakarā. Abiem maniem vectēviem, lai arī izdevās palikt dzīviem Otrajā pasaules karā, diemžēl neizdevās sagaidīt Latvijas neatkarības atjaunošanu, lai arī viņi abi to būtu vēlējušies. Viens no maniem vectēviem tika "brīvprātīgi" piespiedu kārtā iesaukts sarkanajā armijā, bet otrs tik pat "brīvprātīgi" tika iesaukts vācu armijas latviešu leģionā un divu lielvaru kaujas dzirnavām griežoties, mani vectēvi tika nostādīti viens pret otru kā ienaidnieki, lai arī patiesībā Ansis ar lielāko prieku un sev raksturīgo lielo darba mīlestību labāk nodarbotos ar piekrastes zveju dzimtajā līvu krastā Ovišu pusē, bet Fricis koptu zemi un saimniekotu, lai uzturētu savu kuplo ģimeni, Laidzes pusē. Vēstures rata griežos nokļūstot, manu vectēvu dzīves, tāpat kā mūsu Latvijas liktenis būtiski pārmainījās. Lai arī jaunības gadi viņiem bija pavadīti brīvā, neatkarīgā Latvijā, Otrās pasaules karš visu apgriezta kājām gaisā. Man ir svarīgi un nozīmīgi abi vectēvi, es esmu abu viņu mazdēls, lai arī abi karojuši pretējās frontes pusēs. Līdz ar to arī man nav "pareizo" un "nepareizo" datumu, kad viņus pieminēt. Es esmu latvietis ar līvu saknēm, jo tādi bija mani vectēvi. Es lepojos ar viņiem un tieši 16.martā, noliekot ziedus pie Meža kapu simboliskā Baltā krusta, es pieminu viņus abus – kā latviešu karavīrus, kuri vēlējas, lai es – viņu mazdēls – dzīvotu brīvā, neatkarīgā Latvijā un turpinātu mūsu dzimtu, kuriem ir dārgs gan līvu krasts, gan Talsu puses pakalni un lejas.

No kreisās – Nacionālās apvienības Visu Latvijai – Tēvzemei un Brīvībai/LNNK Ventspils nodaļas biedri: Oskars Junkars, Bruno Jurševics un Guntars Burkovskis.

Man ir kauns par tiem līdzgaitniekiem, kuri baidās no 16.marta aktivitātēm, piemiņas brīžiem, kuri baidās no savas dzimtas vēstures, kuri jūtas nelāgi, kā uz viņiem no vienas vai otras puses paskatīsies, Ko sacīs Eiropa, ko runās Krievijas rupori... Atpaties taču... Tautai, kas neciena savu vēsturi, nebūs nākotnes. Kad mūsu Saeimā atkal vairākumā būs mūsu ievēlēto deputātu, kuri 16.martu ar likumu noteiks kā latviešu karavīru piemiņas dienu, tikai tad varēsim cerēt, ka tiks padomāts arī par mums – latviešu tautu un pārējiem mūs Latvijas iedzīvotājiem.

Laiks jaunai Atmodai! ...bet Atmoda sākas no katra paša, no savas drosmes, no katra uzdrīkstēšanās, arī no uzdrīkstēšanos nolikt ziedus savu tēvu, vectēvu piemiņai 16.martā.

Lai jūs godīgi dzīvotu un klausītu mammu...

Ventspilnieks Kārlis Laucenijs ģimenes albumā jau vairāk, nekā septiņdesmit gadu glabā kādu necilu atklātni. Tā 1944. gadā uz Ostland – Lettland sūtīta no nelielas pilsetiņas Benešovas Vidusērijā.

Bezaplaksnis sūtījums adresēts piecgađīgajam "K. Laucenijs kng. Virānes pag. "Virsaikos"" un satur pavisam īsu tekstu: "Sirsnīgs sveiciens jums abiem ar Edgaru. Lai jūs godīgi dzīvotu un klausītu mammu, kā arī gaidītu tēti mājās. Gaidu no Tevis, Kārlīt, vēstuli, varbūt jau būsi iemācījies rakstīt. Sirsnīgi skūpstu jūs abus. Jūsu tētis."

"Tēti, protams, kopā ar jaunāko brāli Edgaru laikam taču gaidījām ļoti, droši vien arī vēstuli rakstījam," Kārlis vairs visu neatceras. "Bet pārnāca tēvs tikai pēc daudziem gadiem, kad pēc mobilizācijas un dienesta Latvijas SS brīvprātīgo leģionā un Latvijas otrreizējas okupācijas bija izgājis cauri PSRS filtrācijas nometņu šausmām. Diemžēl, tā bija ne tikai mūsu valsts, bet arī mūsu ģimenes traģēdija, kura neizturēja kara laika neziņas pilno šķirtību un izīra," Kārlis nevaino vecākus, jo viņiem bija jāiznes tagad grūti iedomājamas garīgās un sadzīves slodzes.

"Kad tēvu, kuru sauca Jānis, beidzot atbrīvoja, mēs ar māti jau bijām Ventspils pusē, bet viņš palika dzimtajā Cesvainē. Latvijas brīvību, par kuru viņš bija iedomājies cīnāmies leģionāru rindās, tēvs tā arī nesagaidīja, 54 gadu vecumā guldījām viņu turpat Ķīnderu kapos, aizvedām un uzlikām no Kurzemes laukakmens darinātu pieminekli. Mantu tēvs, protams, nebija sakrājis, atmiņai paņēmu tikai viņa cepuri, kuru pa laikam pie spoguļa uzlietu, un dažas fotogrāfijas. Arī to vienīgo, kurā viņš biedru vidū redzams leģionāra

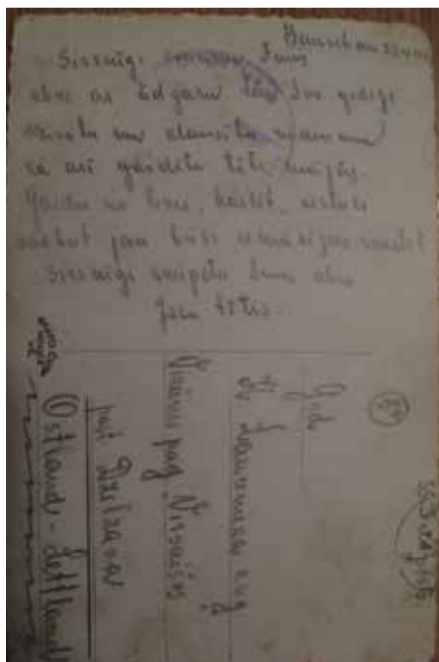
formā," Kārlis ir pateicīgs, ka laikam taču no tēva, enerģiska, izglītota un sabiedriska cilvēka, mantojis ko daudz vērtīgāku – komunicēšanās spējas un drosmi paust savus uzskatus, pat ja tie kādam, to skaitā pie varas esošajiem, nepatīk.

"Nekad neesmu mācējis "turēt muti". Plus vēl kadru daļā zināmais par tēvu leģionāru pārvilka svītru nodomam braukt uz lielajiem zvejas kuģiem, kaut gan man bija atbilstoša zivju apstrādātāja specialitāte. Vadība baidījās, ka palikšu ārzemēs," Kārlis atceras bagātajā zvejnieku kolhozā Sarkanā bāka pavadītos padomju gadus, kad bija vien jāsamielinās ar kuģu remontētāja darbu.

Kad nāca Atmoda, Kārlis bijis starp pilsētā aktīvākajiem tautfrontiešiem, Vides aizsardzības kluba mītiņu un demonstrāciju dalībniekiem, piedalījies lāpu gājienu, kuri parasti noslēdzās pie brīvības cīņtāju piemiņai uzstādītā Baltā krusta Meža kapos.

"Pirmajos gados pēc brīvības atgūšanas pie šī krusta pulcējāmies, sirds aicināti, arī es tur esmu asaru notrausis, tēvu pieminot. Bet, kopš gājiens pie tā 16. martā pārvērties par tādu kā oficiālu pasākumu, publisku patriotisma demonstrāciju, atturos to apmeklēt. Labāk tad noliecu pie tā galvu vienatnē, kļusumā. Paldies Dievam, bet varbūt arī vietējās varas šai ziņā saprātīgajai politikai, ka Ventspilī līdz šim ne 16. martā, ne 9. maijā nav bijušas ne etniskas, ne uzskatus konfrontējošas sadursmes. Pēdējā laikā varbūt arī tāpēc, ka radikālie antihitlerieši noveco, bet daudzi nacionāli noskaņotie latviešu jaunieši aizbraukuši uz ārzemēm. Kā arī būtu, mana tēva un daudzu citu karā ierauto cilvēku sapnis par brīvu Latviju ir piepildījies. Dievs, dod(i) mums gudrību to nepazaudēt!" saka Kārlis. Piebilstot, ka ne Dievs, ne NATO mūs nepaglābs, ja paši būsim slinki un nesatīcīgi. ♥

Lappusi sagatavoja Jānis Sirmāis

Vai politiski represētajām personām tiek sniegts pilnvērtīgs atbalsts, arī finansiāli?

Aija, sekretāre

Man ir grūti pateikt. Es maz zinu par to. Cik man zināms, kaut kāds atbalsts jau ir, bet vai tas ir pietiekams... Kuram gan vecam cilvēkam vispār ir pietiekams atbalsts no valsts?! Paraudzīties no šīs puses vajadzētu. Tāpēc es drīzāk saku – nē.

Harijs, pensionārs

Es nezinu, godīgi pateikšu. Esmu dzirdējis vai lasījis, ka kaut ko piešķirot, bet apgalvot to nevaru.

Anastasija, ergoterapeite

Diemžēl, es maz zinu par to. Zinu, ka atbalsta, bet maz zinu, cik ļoti. Zinu, ka slimnicā ārstēšanos kaut kādā mērā apmaksā. Kaut kādas piemaksas pensijām. Taču tas ir viss, ko es par to zinu.

Ilze, ekonomiste

Man nav neviens tāds cilvēks kā politiski represēta persona pazīstama, taču es domāju, ka noteikti šādiem cilvēkiem un ne tikai viņiem palīdzīga roka ir jāsniedz daudz plašāk.

Teodors Spāde. Kā Ventspilij rūp viņa piemiņa?

“Šogad marta mēnesī ventspilniekam admirālim Teodoram Spādem palika 126 gadi. Lai Ventspilī atrastu slavenā admirāļa Teodora Spādes piemiņas plāksni rodas grūtības, jo tā novietota uz Meža ielas un Jūras ielas krustojuma tāda vietā, lai to nepamanītu. Tā ir necieņa. Teodors Spāde bija latviešu jūrnīks, kara flotes virsnīks, Latvijas Jūras krastu aizsardzības eskadras komandieris, Latvijas Kara flotes komandieris, admirālis. Vienīgais admirālis Baltijas valstīs.” Šādu vēstuli līdz ar vairākām fotogrāfijām un lūgumu sniegt Ventspilnieks.lv lasītājiem ieskatu T.Spādes biografijā saņēma no ventspilnieka Jāņa Maklara.

Teodors Spāde dzimis 1891. gada 7. martā ventspilnieku Jura un Annas Spādu ģimenē. Tā kā Teodora tēvs nodarbojās ar piekrastes zvejniecību, viņa pirmā iepazīšanās ar jūru notika uz tēvam piederošajiem nelielajiem buriņiem. Ģimenes rociņa Jūras ielā izglītību. 1909. gadā Teodors pabeidza reālskolu Rīgā, bet 1914. gadā ar izcilību absolvēja Rīgas Politehniskā institūta Mehānikas nodaļu. Taču Eiropu, un arī tolaik cariskās Krievijas sastāvā ietilpstošo Latviju, pārņēma Pirmā pasaules kara liesmas. Teodoru Spādi ieskaitīja dienestā Baltijas jūras kara flotē. Sekoja dienests Melnās jūras, Ukrainas un Aizkaukāza flotē.

Pēc aiziešanas no dienesta Gruzijas republikas armijā, Spāde pievienojās A. Denikina komandētājam Dienvidkrievijas brīvprātīgo karaspēkam, un no 1919. gada sākuma Spāde atkal dienēja uz karakuģiem. Pēc balto kustības sakaušanas Spāde evakuējās uz Konstantinopoli, un 1920. gada decembrī atgriezās Latvijā.

Kad 1924. gada 27. jūnijā tika nodibināta Latvijas Jūras krasta aizsardzības eskadra un parakstīts līgums ar Francijas kuģu būvētavām par divu zemūdeņu un divu minutraleru būvi, Spāde nespēja stāvēt malā. 1926. gada maijā viņu ieskaitīja aktīvajā karadienestā Jūras krasta aizsardzības eskadras štābā virleitnanta dienesta pakāpē, bet gadu vēlāk jau kapteiņa pakāpē nosūtīja mācīties uz Francijas Jūras kara akadēmiju Parīzē, kuru viņš pabeidza

1928. gada decembrī. Gadu vēlāk Spādi iecēla par karakuģa „Virsaitis” komandieri, bet 1931. gada septembrī par Jūras krasta aizsardzības eskadras komandieri.

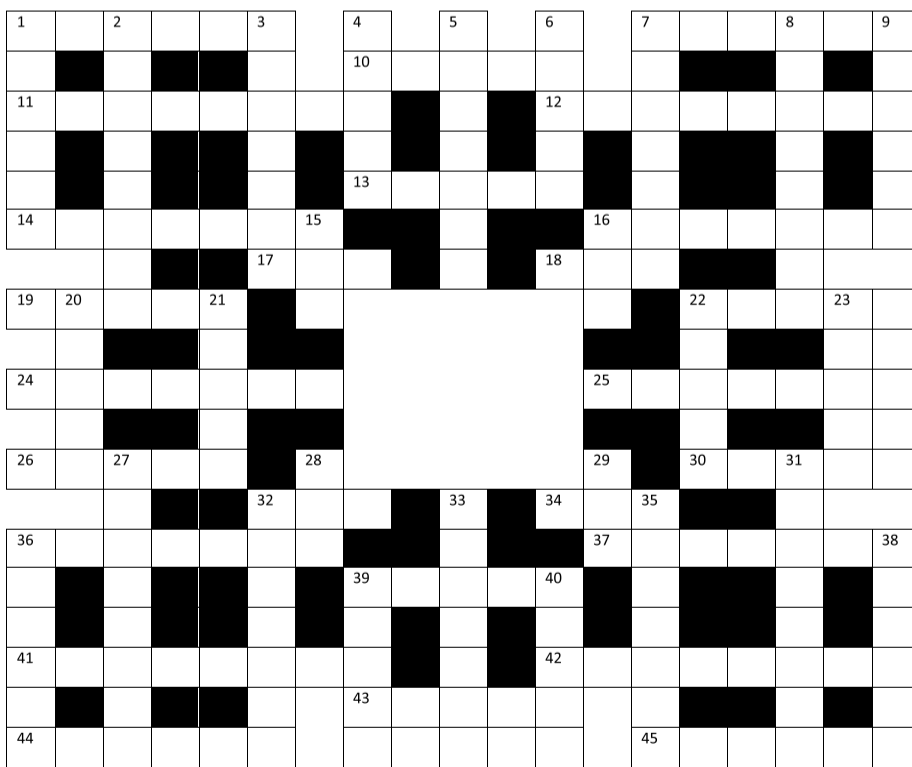
1938. gadā Jūras krastu aizsardzības eskadru pārdēvēja par Latvijas Kara floti, un 15. jūlijā kara ministrs ģenerālis Jānis Balodis tai pasniedza flotes karogu ar devīzi: “Mūs vieno Latvijas svētais vārds”. Savukārt Teodoram Spādem piešķīra admirāļa pakāpi. Kad 1940. gada jūnijā Latvijā iebrauca padomju tanki, Spāde esot Kārlim Ulmanim piedāvājis ar zem-

ūdeni „Spīdola” evakuēt valdību uz ārvalstīm, taču viņš atteicies. 27. augustā Latvijas Jūras kara flote tika likvidēta, bet admirālis Teodors Spāde no dienesta atvaļināts. 1940. gadā viņš bija spiests strādāt Rīgas namu pārvaldē, bet 1941. gada 14. jūnija naktī Spādi apcietināja un izsūtīja uz Tomskas apgabalu. No 1943. līdz 1953. gadam admirālis atradās ieslodzījuma nometnēs Novosibirskā, Ekibastuzā, Džezkazganā. 1953. gada decembrī Spādi atbrīvoja bez tiesībām atgriezties dzimtenē, un viņš strādāja Kazahstānas pilsētas Temirtau pilsētas slimnīcā par grāmatvedi. Miris no ļaundabīgas slimības 1970. gada 25. jūlijā, apglabāts Temirtau pilsētas kapos. 1990. gada 29. aprīlī T. Spādes mirstīgās atliekas tika pārņemtas Rīgas Meža kapos. ☺

Krustvārdu mīkla

Horizontāli. 1. Uzrakstīt tekstu kinofilmā. 7. Veļas gabals. 10. ūdens transporta veids. 11. Dienesta pakāpe dažu valstu armijās. 12. Lieli, plēsīgi kaķu dzimtas dzīvnieki. 13. Slikts dzēriens. 14. Vācu rakstnieks (starp 1883. un 1890-1969). 16. Atdarīt par kādu ļaunprātību. 17. Plašs dzejas darbs. 18. Parazītkukainis. 19. Latviešu laikraksts Amerikā. 22. Piena izstrādājums. 24. Mazas, iegarenas siena vai salmu kaudzes. 25. Ārstniecības iestāde. 26. Lieli, dekoratīvi dārzi. 30. Dziļi padziļinājumi kalnos. 32. Pilsēta Nīderlandes vidienē. 34. Bojāties. 36. Visu materiāla formu kopums. 37. Daudzbalīga garīga dziesma. 39. Klostera priekšnieks. 41. Vecas, nopliušas drēbes (sar.). 42. Kavēt (kādu darbību). 43. Dzejnieces Auziņas (1958) vārds. 44. Caurspīdīgs celtniecības materiāls. 45. Apstrādāta, līdzena ādas lente.

Vertikāli. 1. Smagi, ar pūlēm elpot. 2. Melnie vai virtuves prusaki. 3. Cepuriņu rindas sēne, kas satur melnu šķidrumu. 4. Kails. 5. Sodīšanas iekārta feodālisma laikmetā. 6. Pilsēta Latvijā. 7. Ūdensvadam pievienota tualetes iekārta. 8. Konditorejas izstrādājums. 9. Siet. 15. Pilsēta Beļģijas austrumos. 16. Upe Kenijā. 20. Aizdusa. 21. Redzes un dzirdes tēli miegā. 22. Tureklis spainim. 23. Cilvēks, kas pārvadā pasažierus divričos. 27. Bīstami. 28. Ekzēma. 29. Skat! 31. Tautumeitas. 32. Traheja. 33. Iztirzāt kādu jautājumu no noteikta viedokļa. 35. Pilnīgas, visu aptverošas. 36. Apaļi perlamutra graudi, kas veidojas gliemežnīcās. 38. Līnija. 39. Dzirdes orgāni. 40. Asas, kodīgas ar nepatīkamu garšu.

Iepriekšējās krustvārdu mīklas atrisinājums **HORIZONTĀLI.** 4. Kolts. 10. Bavārija. 11. Treneris. 12. Sapņi. 13. Plaukt. 14. Errīgs. 15. Astilbē. 16. Ara. 18. Retināt. 21. Planēta. 22. Piles. 25. Auss. 26. Etna. 28. Skiti. 31. Aknīste. 34. Pikants. 35. Osa. 36. Skatuve. 41. Sakura. 43. Upuris. 44. Lauva. 45. Kamiesis. 46. Vaimanāt. 47. Tūska. **VERTIKĀLI.** 1. Kallās. 2. Tālumi. 3. Viltība. 4. Kaste. 5. Lapi. 6. Stils. 7. Redeles. 8. Bedraini. 9. Biogrāfe. 17. Rēns. 19. Klasika. 20. Statūti. 23. Kas. 24. Tas. 27. Rīts. 29. Klikatas. 30. Trakulis. 32. Strauss. 33. Skaugis. 37. Trulas. 38. Vairāk. 39. Melst. 40. Kļava. 42. Suns.

HORO
SKO
PI

XX.-ZXZ.03.2017.

Guna
Kārklīņa,
sertificēta
astroloģe

AUNS

Dienas ritēs diezgan nemierīgi – tikšanās, sarunas, negaidīti pavērsieni. Labs laiks kontaktu veidošanai un darījumu sarunām. Attiecībā uz peļņu var pavērties jaunas iespējas. Nekautrējies runāt par atalgojumu un raugies uz izdevīgumu. Svarīga arī attiecību tēma. Gādā par saskaņu un uzklausi otrās pusītes viedokli.

VĒRSIS

Tev piemīt liels gribasspēks un pozitīva spītis, lai sasniegtu nospraustos mērķus. Izlem, kas šobrīd ir svarīgi, un dodies uz priekšu! Spēcīgi darbosies intuīcija – tu ātri orientēies situācijās. Tomēr esi gatavs ieklausīties arī citu viedokli, it īpaši darba jautājumos.

DVĪŅI

Ir iespējas parādīt savas spējas un izvīrties darba jomā. Nekautrējies pieteikt savu kandidāturu augstākam amatam vai lūkojies pēc jauniem piedāvājumiem. Tajā pat laikā neļaujiet atstāt novārtā privāto dzīvi. Ja kaut kas sakrājies uz sirds, izrunāties ar mīloto.

VĒZIS

Sabiedrisko aktivitāšu laiks. Iespējams, tevi aicinās uz pasākumiem vai lūgs piedalīties to organizēšanā. Darbā vai biznesā var pavērties jaunas iespējas un izveidoties noderīgi kontakti. Savukārt mājās nevajadzētu sākt remontu vai būtiskus pārkārtojumus.

LAUVA

Piemērots periods mācībām, jaunu zinību apgūvei un redzesloka paplašināšanai. Vari sākt plānot vasaras atvaļinājuma ceļojumu vai jau doties kādā tālākā braucienā. Taču iepriekš viss labi jāizplāno. Daudz enerģijas veltīsi darbam vai biznesam un tas nesīs augļus.

JAUNAVA

Esi uzmanīgs ar naudu. Nevajadzētu plānot lielus pirkumus un tērēties par mantām, kuras nav nepieciešamas ikdienā. Svarīgas attiecības ar radniekiem un mājas dzīve. Brīvdienās sapulcini kopā savējos. Paveiciet kādus saimniecības darbus un dalieties svarīgākajā.

SVARI

Esi uzmanīgs, veidojot kontaktus ar līdzcilvēkiem. Ja kādā brīdī liekas, ka visu zini labāk, uzklausi tomēr atšķirīgos viedokļus. Tas attiecas gan uz profesionālo, gan privāto dzīvi. Pastāv riski pieņemt aplamus lēmumus. Darbā panākumus nodrošinās radoša pieeja.

SKORPIONS

Pavasaris klauvē pie durvīm! Laiks romantikai, randiņiem un mīlestībai. Sirdī mostas sajūtas, kas nes pus solīti virs zemes. Ja esi ar kādu kopā, izdomā sirdi sildošu pasākumu. Bet, ja esi viens, tad atver sirdi mīlestībai – dzīve var uzdāvēt iepazīšanos.

STRĒLNIEKS

Nopietna attieksme un atbildības sajūta par darāmo. Labs periods, lai nokārtotu dažādus lietišķos jautājumus vai risinātu darījumu sarunas. Naudas lietās gan esi precīzs un neriskē. Par brīvajiem līdzekļiem iegādājies ko glītu mājas saimniecībai vai pats sev.

MEŽĀZIS

Augsts enerģijas potenciāls – būsi gatavs doties uz priekšu un paveikt lielus darbus. Var arī rasties vēlme dzīvē kaut ko mainīt, darīt citādāk, nekā iepriekš. Pirms pieņemt lēmumus, ir vērts ieklausīties citu cilvēku viedokli. Mīlestība sildīs sirdi un iedvesmos.

ŪDENSVĪRS

Prāts atvērts visam jaunajam – meklēsi noderīgu informāciju, domāsi par mācībām vai kādu iemaņu apgūšanu. Iegūtās zināšanas vai pieredze būs noderīga. Iespējamas interesantas idejas attiecībā uz peļņu. Padomā, kā tās realizēt, lai būtu atdeve.

ZIVIS

Daudz panāksi ar personīgo pievilcību, cilvēki ar tevi labprāt komunicēs un izrādīs savas simpātijas. Brīvajiem ļaudīm dzīve var uzdāvēt jauku iepazīšanos. Piemērots laiks, lai veidotu karjeru vai privāto biznesu, taču jābūt uzmanīgam darīšanās ar iestādēm.